

RECHTSPRAAK

Werkgeefster mag bij eindafrekening studiekosten niet verrekenen omdat er geen studiekostenbeding is overeengekomen. Ook het eigen risico met betrekking tot schade aan leaseauto mag niet worden verrekend. Discussie over berekeningswijze van bonussen in het nadeel van werknemer beslecht.

Feiten

Werknemer is sinds 14 augustus 2017 als projectleider in dienst van werkgeefster tegen een salaris van € 3.217,50 bruto per maand (36 uur per week). Werknemer heeft de arbeidsovereenkomst opgezegd tegen 1 april 2021. Werkgeefster heeft een eindafrekening opgesteld waarop staat vermeld dat de studiekosten (€ 1.913,73), een verkeersboete (€ 74) en het eigen risico bij schade aan de leaseauto (€ 150) is verrekend. Werknemer stelt zich op het standpunt dat werkgeefster de studiekosten en het eigen risico niet mag verrekenen met de nog openstaande vorderingen ten aanzien van vakantietoeslag en de niet genoten vakantie-uren. Een schriftelijk studiekostenbeding ontbreekt en ook is niet overeengekomen dat hij een eigen risico bij schade aan de auto verschuldigd zou zijn. Ook stelt werknemer dat werkgeefster bij berekening van de bonussen over de jaren 2018 tot en met 2020 van een verkeerde grondslag is uitgegaan. Werknemer vordert betaling van volledige vakantietoeslag en vakantie-uren, resterende bonus over 2018 en 2019 en de bonus over 2020, wettelijke verhoging en overige kosten. Werkgeefster wijst vorderingen af en stelt zich op het standpunt dat bij eindafrekening slechts een deel van de werkelijke studiekosten ad € 4.413,75 is verrekend. Als echter het volledige bedrag aan studiekosten mag worden verrekend met de vorderingen van werknemer, dan is werkgeefster van oordeel dat zij niets meer verschuldigd is.

Oordeel

De kantonrechter heeft vastgesteld dat werkgeefster zich beroept op een mondelinge afspraak met betrekking tot de terugbetaling van studiekosten en dat werknemer betwist dat deze afspraak is gemaakt. Naar het oordeel van de kantonrechter mag – onder verwijzing naar vaste rechtspraak – van een goed werkgeefster worden verwacht dat zij de werknemer duidelijk informeert over de gevolgen van een terugbetalingsverplichting en het financiële risico daarvan en dat zij daarom voldoende nagaat of daarover met werknemer overeenstemming is bereikt. Omdat daaraan niet is voldaan hoeft werknemer de studiekosten niet terug te betalen en mogen deze ook niet bij eindafrekening worden verrekend. Hetzelfde geldt voor de verrekening van het eigen risico bij schade aan de leaseauto. Naast het feit dat werkgeefster

zich niet kan beroepen op een overeenkomst waaruit blijkt dat het eigen risico bij werknemer in rekening kan worden gebracht, kan de schade op grond van artikel 7:661 lid 1 BW niet op werknemer worden verhaald omdat er dan sprake moet zijn van opzet of bewuste roekeloosheid. De kantonrechter komt op grond van de door werkgeefster aangedragen informatie tot het oordeel dat de door werkgeefster gemaakte berekeningen ten aanzien van de bonussen – qua gehanteerde grondslag – juist zijn en dat daarom de vordering van werknemer op dit punt moet worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 05-01-2022

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2022:18

Zaaknummer: 9344101 AC EXPL 21-1777

Rechters: H.A.M. Pinckaers

Advocaten: , A.E.H. de Mol van Otterloo

Wetsartikelen: 7:611 BW, 7:625 BW, 7:632 BW, 7:623 BW en 7:661 BW